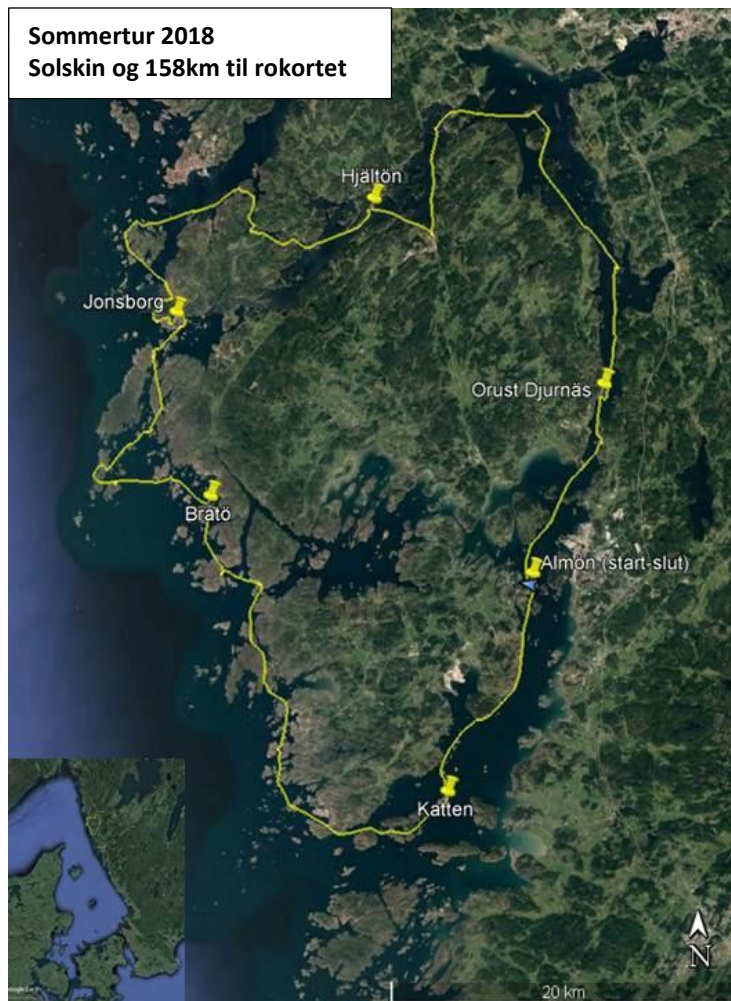

Sommerturen til Tjörn og Orust den 1/7 – 6/7 2018

Indre og ydre skærgård nord for Göteborg.

Dag 1. Almön-Katten.

Vi pakkede trailer søndag kl. 7. Allerede kl 9 kunne vi vinke farvel til DK ombord på HHferries til Helsingborg.

Så gik turen ellers nordpå i det herligste sommervejr – sådan som vi nu havde været vant til at det artede sig siden midten af april. Det gjorde bestemt ikke udsigten til 6 dage på vandet dårligere. Ovenikøbet var vi lovet vind hele ugen på 2-3 sekundmeter.

I højt humør når vi hen over middag vores udgangspunkt på Almön, en lille ø brofast med Tjörn. Vi noterer os lidt mere vind end ventet, men med kajakkerne lastet til bristepunktet og maverne tilfredsstillede med de hjemmegjorte madpakker, lægger vi fra. Vi har ikke roet 50 meter før vi mærker, at det der kommer imod os fra NØ kræver lidt ekstra fokus. Men efter nogle hundrede meter ændrer vi kursen 180gr og har så en vandpjaskende rygvind og drillende refleksbølger resten af eftermiddagen.

Vi slår lejr på Katten. Madhold er i sving. Med to vegetarer, hvor den ene helst var vegansk, er det oplagt at hele holdet tager sig en kødløs uge. Det viser sig allerede fra den første aften at fungere rigtig godt. Kødspiserne har overladt til de to andre at lave madplan og indkøb. Og vi er jo ikke flere afsted, end at alle kan give en hånd med ved madlavning mm., uden at der bliver trængsel.

Senere er der tid til aftenvandretur.

Dag 2. Katten-Bråtö.

Endnu en dag hvor solen banker fra en knaldblå himmel ned på de skurede skær og øer. Granitten bølger som en kæmpe dej der er blevet æltet for millioner af år siden. Vi passerer nord om en lille ø, Åstol. Allerede på lang afstand bemærker vi det sælsomme syn af tæt bebyggelse og kridhvvide farver. Nærmere på kan vi se, at øen er plastret til med nye huse.

Vi lægger ind på Hjärterö og spiser frokost. Fortsætter mod nord mellem nøgne øer, fornemmer at der er tiltagende vind, og rigtig nok, da vi er ude at snuse til åbent vand i Kråke Fjord, kort før vi er ved Smögholmarna, kommer den lige ind fra vest. Bølgerne er "sjove" og det er refleksbølgerne også, så der skal arbejdes for sagen. Resten af dagen giver skærgården lidt læ, så vi ankommer til Bråtö uden at være helt brugt op.

Dag 3. Bråtö-Jonsborg.

Morgenmad er en vigtig del af sådan en tur. Det er et ritual med traditioner. For at det ikke skal gå galt, er det lagt i hænderne på en topuddannet kok at tilberede müsli-grøden. Man får dog selv lov til at dosere siruppen. Suppleret med tranebær og tørrede bananskiver er det en mellemting mellem doping og dessert. Spaderne er i flittigt brug inden kajakerne kommer i vandet. Op kl 7 og klar på vandet kl 9. Sådan!

Vi tanker vand på Kärringön.

Det skulle ikke blæse så meget som dagen før. Og det gør det sådan set heller ikke. Men der er gamle bølger i Kattegat, undfanget af aftenens blæst, og det kommer vi til at hygge os med, da vi atter går udenskærs og runder Tornö. Det bliver noget af en gyngetur, men kortere end frygtet, da vores suveræne guide, navigatør og indpisker følger den afstukne rute og finder smult vand igen mellem småøer. Vi raster på Stenskär, en lille ø umiddelbart ved siden af en nordsydgående vandmotorvej. Solen hamrer som sædvanlig ned. Himmelen er blå. Hvide sejl, hidsige motorbåde, duft af solcreme.

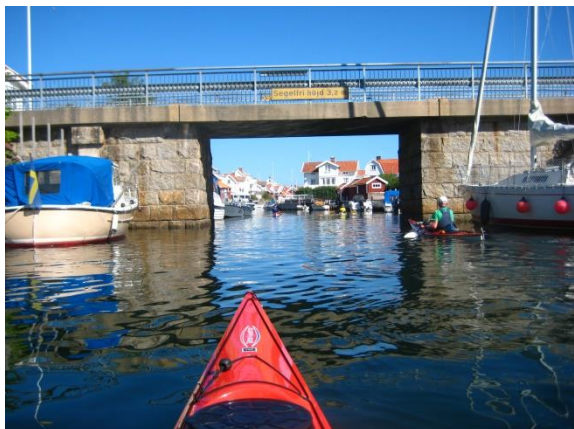
Foto fra Jonsborg!

Vi slår lejr på Jonsborg. Vandet ved bredden er lunkent. Bunden er grøn og suger fødderne til sig. På land er der, som alle de andre steder, oversået med gåselort. De er knastørre og hænger heldigvis ikke ved!

Dag 4. Jonsborg-Hjältön.

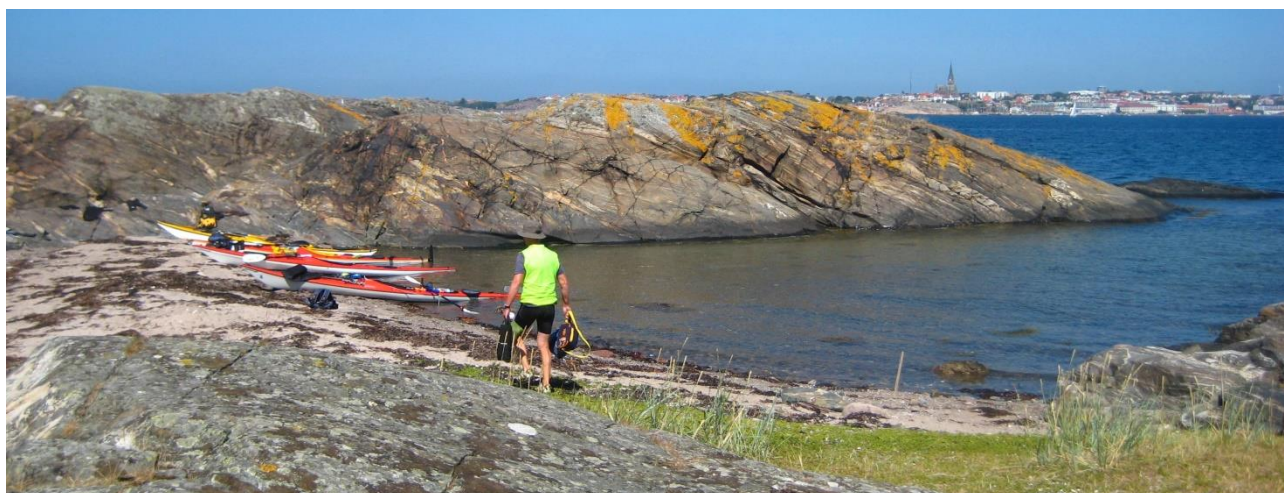
Der venter os en lille overraskelse. Vi har allerede passeret flere øer med hyggelige og indbydende bebyggelser. Men da vi passerer Grundsund bliver vi betagede af den rene og skære idyl. Gamle fiskerhytter, bådehuse, et virvar af broer der oser af hygge.

Og der tankes vand igen!

Vi ror videre vest om Støren og derefter mod øst ind i Guldmann. Vi har Lysekil på vores venstre side. Det er stille, så vi ror også i mageligt tempo. Mens vi studerer omgivelserne, falder vores blik på en underlig grå genstand, der vipper i vandoverfladen. En flaskepost? En ødelagt bøje? Tyvfiskeri? Men nej. Pludselig rykker genstanden og afslører sig som snuden på en sæl, som har ligget lodret i vandet og fået sig en skraber. Nogen gange er man desværre ikke hurtig nok på kameraet. Men pudsigt var det.

Vi har forladt den ydre skærgård. Det bliver mere og mere grønt. Varmt er det stadig, og da der nærmest ingen vind rører sig, er det en lise at nå målet, Hjalte, og opdage, at vi glider op på en strand i Bounty land. Der bades og telted. Og snart lyder klingklang fra Trangiaerne, der samles.

Dag 5. Hjältön-Djurnäs.

Hov. Hvad sker der? Overskyet!?! Minsandten om ikke der er trukket grå skyer ind over skærgården.

Sådan er det indtil ved 3-tiden, hvor solen bryder igennem, mens vi ror sydpå mellem Orust og fastlandet. Landskabet har en helt anden karakter her end længere ude. Her er grønt. Her er gamle huse og bådebroer.

Det bliver turens længste distance, 37km. Vi kasserer nogle lejrmuligheder og ror helt ned til Djurnäs.

Her kan vi atter slå lejr i solskin. Og mens solen forsvinder bag granerne, smovser vi i ikke bare "dagens vegetarret" men også brændte figner med dåseskum. Vi ved, det senere betyder sære lyde fra teltene, men tolerancen er høj. Men når man betænker det lille holds gennemsnitsalder (71 år) og samlede livserfaring, er det vel ikke så mærkeligt.

Dag 6. Djurnäs-Almön.

Hvad skal man sige?
Morgenmad. Pakke. Ro.
Ro. Ro. Tilbage på Almön.
Pakke. Frokost.
Hjemkørsel.

Nå ja.....og bragende
solskinsvejr.

Tak for denne gang!

Fv: Leif, Bent, Benny og Niels